

Justiția română

Val

Spună lumea ce-o să spună,
Dar cum văd, fără vrăjeală,
În justiția română,
Unde-i lege nu-i tocmeală!

Fi'ndcă ea, legea, firește,
Chiar de e vreo bănuială
După cum se tot vorbește,
Pentru toți este egală,

Doar că hoții...prinși ca blegii...
Asta-i altă socoteală!
Nu-s egali în fața legii,
Cum nu sunt nici la ciordeală:

Ăi deștepți, care de ani,
Sunt deja de milioane,
Și-ăi mărunți, coțcari, iau ani
Condamnați la-mpins vagoane,

Întrucât, cum știm cu toții,
Nu-s școliți, nu-s educați,
Și, ca fraierii, netoții,
Banii-i dau la avocați,

Pe când cei care au școală,
Cei deștepți, cunoscători,
Banii-i dau, fără-ndoială,
Direct la judecători,

Și plătesc o sumă bună,
Fără fițe, scârț, boceală,
Că-n justiția română,
Unde-i lege nu-i tocmeală!

Valeriu Cercel